Krahwiherra ütles: „Anna seie!“ — kirjotas pliatsi pulgaga senna alla — L. r. 19, 16. — „Wi ta kätte, ja ütle temmale, et minna ei karda; agga kui ta eddaspiddi teistele ka tahhab surmatunni wäljarehkendada, siis annan minna temmale korteri wangihone keldris!“ —

Ramat sai mehhe kätte. Ta wõttis Taweti laulo ramato ülles, lugges: „Sinno kä on keik mo aeg!“

Kui nüüd sinnule peaks üks kewwade aego ütlema: „Kule, sinna ellad agga weel 3 aastat; kukkulind laulis kolm korda sinno kohta!“ — siis ütle temmale: „Sinna olled üks jölle innimene! Eks sa ei tea, mis Taweti lauloramatus 19, 16 — seisab: „Sinno kä on keik mo aeg!“ —

8.

Üks Rootsima passuna wäemosikant nággi, et soá lahhengus hawatud lippokandja langes hobbose seljast mahha, ja et waenlased kippusid temma pole, lippo temma käest ärrawõtma.

Kui wälk aias liggi, wõttis lippopu kätte, ja söitis tuhhat nelja omma tullise hobbose seljas eddasi ühhe mäekingo pole.

Waenlased saakaupa temma tagga, temma üks ees! Korraga kargas temma hobbone püsti ülles, — tearro otsas: süggaw metsajóggi aiab omma kohhisewad laened wolates eddasi!

Iggalt poolt lendawad waenlased liggi, karjuwad jubba kaugelt: „Urrah, lip on kä!“—

Wapper passuna mosikant ütles sure heálega: „Odage!“ — hüdis kord: „Aita Jummal!“ — löi terrawa kannustega mollemailt polilt hobbose külge. Hobbone kui nool üllewelt kõrgelt mahha jõkke! —